

sensu tamen spiritali, intelligitur natura humana, ac si diceretur: Si natura humana integra, ex se non erit apta...

DISPUTATIO V.

De statu Naturae Reparatae.

Hic est quartus naturae humanae status, in quo nunc versamur, & in quo per Christi gratiam a peccato liberari...

ARTICULUS I.

An primi parentes peccati sui veniam & aeternam salutem consecuti fuerint?

Ratio dubitandi sumitur ab exemplo Angelorum, quibus via concessa non est ad remissionem peccati obtinendam...

Dico primo, Adamum per poenitentiam peccati sui veniam fuisse consecutum, & in gratiam Dei restitutum. Probatur conclusio ex Scriptura...

Accedit suffragium SS. Patrum, qui id unanimi fere consensu affirmant: Irenaeus enim lib. 3. c. 37. ait quod Adamus transgressione fecit poenitentiam...

Indicia vero seu conjecturae hujus veritatis tres assignari possunt, una ex parte Dei, alia ex parte Christi, & tertia ex parte ipsius Adam...

Adit Pererius lib. 6. in Genesim, ad illa verba: Fecit

quoque Dominus Deus Ada & uxori ejus unicas pelliculas, & induit eis, Deum eo vestitu indicare voluisse...

Ad rationem vero dubitandi initio adductam, quare scilicet Deus homini peccati locum poenitentiae concessit...

Dico secundo, Adamum salutem aeternam consecutum esse. Colligitur ex Scriptura. Sapient. 9. ubi sic dicitur: Per sapientiam sanctorum...

Favent etiam SS. Patres, praesertim Irenaeus lib. 3. adversus haereses cap. 34. & sequentibus, ubi quatuor rationes seu congruentias insinuat...

Similia habent alii SS. Patres: Nazianzenus enim orat. 37. de Adamo & Eva ait: Utinamque serpens deciperet, utrumque Christus passione sua salute donavit...

Demum, Christum in monte Calvariae, ubi Adam sepultus est, fuisse crucifixum, ut primi parentis reliquias sanguine suo rigaret...

Adit Pererius lib. 6. in Genesim, ad illa verba: Fecit quoque Dominus Deus Ada & uxori ejus unicas pelliculas...

Et vero, fratres, non incongrue creditur quod ibi erectus sit medicus, ubi jacebat agrotus. Et dignum erat, ut ibi occideret humana superbia...

Quod diximus de justificatione & glorificatione Adami, eodem sero cortitudine de Eva sentiendum est, nam licet Scriptura, Sapient. 9. & 10. de solo Adamo mentionem faciat...

ARTICULUS II.

An homines in statu naturae reparatae per Christum, in seorsum gratiam, & plura ac majora merita habeant, quam habuissent in statu innocentiae, si perseverassent?

Partem affirmantem tenent D. Bonaventura in 2. dist. 29. art. 3. q. 6. Gabriel ibidem art. 2. & Pererius lib. 5. in Genesim disp. de gratia status innocentiae, q. 5. propositio 3. ubi sic ait: Probabili conjectura arbitratur, plus gratia dari hominibus in statu legis Evangelicae...

Hac opinio probabiliter non caret, eique adhaerere videtur Serra intra quest. 95. art. 5. ubi exponens conclusionem illam D. Thomae, qui ait quod opera primi hominis fuerunt efficaciora ad merendum, quam nostra...

Dico breviter, si status innocentiae durasset, communis quidem ac vulgaris hominum multitudo, intentionem gratiam, & plura ac majora merita habuisset, quam ordinarie in hominibus lapsis communi modo viventibus inveniantur...

Prima pars hujus conclusionis probatur: In statu naturae lapsae, & peccati Christi reparatae, vulgaris & communis hominum multitudo, sequitur impetum naturae corruptae, pluraque committit peccata...

remaneat tamen in ea corruptio & infectio quantum ad carnem, per quam servus legi peccati, ut ait S. Thom. 1. 2. quest. 109. art. 9. E contra vero in statu innocentiae, cum nulla esset concupiscentia, & corruptio carnis ad peccandum inclinans...

Quod vero in statu naturae lapsae, & per Christum reparatae, magna sit iustorum & sanctorum multitudo, qui in intentione gratiae, & in excellentia, multitudine, ac varietate meritorum, superant iustos & sanctos qui fuissent in statu innocentiae, sperare licet, patet in Joanne Baptista, Apostolis, innumeris Martyribus, Confessoribus, Monachis, ac Virginibus...

ARTICULUS III.

In quo differat gratia status naturae lapsae, & per Christum reparatae a gratia status innocentiae?

S. I.

Praemittuntur quae fere apud omnes sunt certa.

Certum est in pluribus differre gratiam status naturae lapsae reparatae, quam medicinalem vocant, a gratia status innocentiae, quae gratia sanitatis appellari solet: & in primis in eo quod omnis gratia medicinalis sit ex Christi meritis, unde gratia Christi appellatur...

Quae tantum hic supersunt difficultates, breviter discutenda. Prima est, an gratia sanitatis in eo praesertim differat a gratia medicinali, quod gratia sanitatis homo, si vellet, dissentire possit: gratia vero medicinalis ita necessario assentitur, ut illi dissentire non valeat...

